

szak- és társadalmi lap az erdészeti személyzet részére.

Előfizetési árak:

Egész évre	8 kor.
Fél évre	4 „
Negyed évre	2 „

Pénzküldemények a

„SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R.-T.” címére Szászvárosra, kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak helye 20 fill. Ajánlköázásoknál, eladás vételnél minden szó után előre beküldendő 4 fill. Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér — sékelt díjak egyezség szerint. —

IX. évfolyam.

Szászsebes, 1905. december 24.

65. szám.

Évfolyam záráskor.

Lapunk mai számával befejezéséhez jutotunk a negyedévvel meghosszabbított IX-ik évfolyamnak. Mint már annak idején jeleztük volt, azért töltük ki ezt az évfolyamot, hogy az újat, a tizediket mindjárt a naptári év elejével kezdhessük meg. Ez a számunk tehát nemcsak évfolyam, hanem egyuttal évváró is. Ez a körülmény alkalmat ad nekünk arra, hogy visszapillantunk a múlt év eseményeire, az abban kifejtett tevékenységünkre, szóval hogy arról számadást adjunk.

Az elmuló esztendő nehéz időket hozott hazánkra, mert a válság ólomsúlyként nehezedett arra és nehezedik ma is, de éltet a remény, hogy mint az évezred annyi sok más viszonytagságán, úgy ezen is szerencsésen át fog esni s a sok szenvedésnek nem töviskoszoru, hanem végre is dicsőség és boldogság lesz a koronája.

Örvendetes eseményként kell feljegyeznünk azt, hogy éppen ebben a válságos időben, mikor mindenkinek elég a maga baja, ébredt fel az erdészeti altisztek egy tekintélyes, nagy részénél az összetartás szelleme s a saját dolgaik iránt való érdeklődés.

Értjük ezek alatt az állami kezelésbe vett erdőknél alkalmazott kartársakat, kiknek tekintélyes része engedve Sticz László veszprémi járási erdőőr felhívásának, készséggel csatlakozott ahhoz a mozgalomhoz, mely hivatva lenne mos-

tani sanyaru és valóban a legtöbb helyen türelmetlen helyzetüket elviselhetővé tenni.

Nem akarunk dicsekedni, de minden hivalkodás nélkül, felemelt fővel állithatjuk, hogy a mozgalomnak ez a — jóformán csak fél — sikere lapunknak ebben az irányban kifejtett fáradhatlan munkálkodásának és buzdításának köszönhető. Mert a mi lapunk volt az, melynek hasábjain a felhívás megjelent s szétröppent az ország minden vidékére s ismét a mi lapunk volt az is, mely folyton biztatta a mozgalom által érdekelteket, ébresztette a szunnyadozókat s ébren tartotta a kimerülőfélben levőket.

A járási kartársak mozgalmának első része az adatok gyűjtésével immár véget ért s most következik a másik, a sokkal fontosabb rész: az összegyűjtött adatok felhasználásával megszerkesztése annak az emlékiratnak, mely hivatva lesz nemcsak a magas kormány, hanem a törvényhozás és a nagy nyilvánosság előtt feltárni azokat a bajokat és sérelmeket, melyek oly nyomasztólag hatnak az állami kezelésbe vett erdőknél alkalmazott altiszti és szolgai személyzetre. Ennél a mozgalomnál szüksége volt lapunkra a járási kartársaknak a múltban, de nem kevésbé szüksége lesz a jövőben s mi ügyünknek annál jobban lehetünk előmozdító, mentül jobban támogatni fognak ők is minket jobbára az ő érdekeiket szolgáló munkálkodásunkban.

Nem kevésbé fontos és életbevágó jelen-

sége az elmúlt évnek az, hogy az irányadó körök most már komolyan kezdtek foglalkozni az erdészeti altiszti kar kiképzési rendszere megváltoztatásának kérdésével, valamint azok társadalmi és szolgálati viszonyainak szorosabb körvonalozásával. Ezekkel a kérdésekkel behatóan foglalkozott az Országos Erdészeti Egyesület szakközlőnye, az Erdészeti Lapok s még ennél is behatóbban a Magyar Erdész című lap-társunk, mely mostanában leghivebb szócsőve az erdészeti tisztikarnak. Ezek a fontos kérdések annyi oldalról lettek a legnagyobb szakavatottsággal megvitatva, hogy ugyyszólván teljesen kimerítetteknek tekinthetők s alig van már egyéb hátra, minthogy a felvetett számos eszme közül a legéletrevalóbbak kiválasztassanak és a magas kormány által megtestesíttessenek.

Az erdészeti altiszti személyzet társadalmi és szolgálati mostani viszonyaihoz mi is ismételtén hozzászóltunk s szükség lesz arra, hogy a legközelebbi jövőben ezek kérdésével még behatóbban foglalkozzunk s hozzájáruljunk az eszme megtestesítésének irányításához.

Mint már annyiszor, úgy a múlt évben is egy vidéki lapban durva támadás lett intézve az erdészeti altiszti személyzet ellen, melyet nyomban a legerélyesebben visszavertünk s éretlen szerzőjét érdeméhez képest megleckéztettük. Az ilyen támadások gyakrabban megismétlődnek s eredetüket rendesen írójuk tudatlanságában lehetjük fel, még sem szabad azokat csak úgy

szótlán átsiklani engednünk, hanem nyomban torkára kell forrasztanunk a vádat a vádaskodónak, hogy lássa mindenki, hogy az erdészeti vagy vadászati állás szerény keretei mellett sem lehet bárkinek „csáki szalmája.”

És a mint a múltban, úgy a jövőben is minden törekvésünk arra fog irányulni, hogy az erdészeti és vadászati altiszti személyzet jogos érdekeit nem csak megvédjük, hanem azokat még lehetőleg előmozdítsuk.

Ezt természetesen csak akkor tehetjük, ha az erdészeti és vadászati altiszti személyzet nekünk erre az eddiginél hathatósabb támogatásával módot nyújt.

Szükségünk van pedig nem csak anyagi, de szellemi támogatásra.

Az utóbbira nézve kérjük lapunk összes hiteit, hogy a szakmájuk terén előforduló minden nevezetesebb mozzanatokról ha csak röviden is, de mindig az igazsághoz hiven értesíteni sziveskedjenek, hogy közleményeiknek lapunkban helyet adhassunk.

A mi az anyagi támogatást illeti, itt különösen arra kérjük hiteinket hogy előfizetéseiket a lejáratkor mindig idejekorán s előlegesen küldjék be, mert mi is csak ily módon vagyunk képesek a nyomdai és egyéb költségeket pontosan fedezni s ez által sok kellemetlenséget elkerülni. Az olyan helyzet, mint a mostani, mikor az év zártával is még hatszáz koronát meghaladó hátralékos előfizetési díj van kint, szinte tarthatatlan.

Orvvadász-história.

— Irta: Gróf Somssich Tihamér. —

Az orvvadászok vakmerősége elég ismeretes nálunk. A betyárvilág megszűnt, de a sokszor épp oly veszélyes orvvadászvilág nem, a törvényeknek ezeket is éppen úgy tüzzel-vassal kellett volna irtania, hiszen ezek is fegyveresen törnek az ember féltett vagyonára, mert vagyon az, a mit az ember tetemes kiadással, költséggel ápol, az a szegény vad, de fegyveresen törnek az ember életére is gyakran. Hány kötelességet teljesítő erdész és erdős lelte halálát ily gazemberek puskája által. És mégis, néhány évvel ezelőtt, egyik képviselő szűzbeszédeképen nem talált aktuálisabb beszélni valót, mint hogy a mostani vadásztörvények az egyéni szabadságot korlátozzák. De hisz egészen elkalandozok célomtól, egy régi, már

20 éves történetet akarok leírni, a mi azonban még mindig élénk emlékezetemben van.

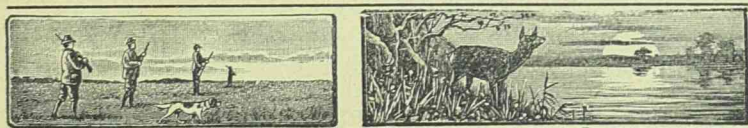
Gyermek voltam, a normális iskola tudományát oktatta nekem házitanárom. Szép napos, de hideg téli reggel volt hóval, úgy hogy szánkózni lehetett. Apámnak jelentették, hogy egy csapat vadlud szállott az egyik vetésre. Apám birtoka Közép-Somogyban volt, így az nagy ritkaság. Be is fogatott rögtön apám a szánba, magához vette dupla expressét és egy sörétes fegyvert, egy kitűnő Kirner Choke-boret (azért írom le oly pontosan, mert akadt is dolguk ezen fegyvereknek), elment, én meg bögve otthon maradtam, hogy tanuljak, pedig valami különös előérzet ugyancsak könyörögtetett, hogy az nap elmehessek apámmal.

Nem messze mentek, a midőn a nyílt mezőn egy lövést hallottak; rögtön arra mentek, hát három orvvadász, akár csak otthon, a községhatárban vadászott. Egyenesen nekik tartottak a szánnal, ők azonban egy kis tónak a jegére futottak, a hova lovakkal követni nem lehetett.

Felkérjük tehát összes hiveinket, hogy a jövő évfolyamra szóló előfizetési díjakat s illetve a hátralékokat a mostani lapunkhoz csatolt postautalvány felhasználásával lehetőleg még a folyó hó végéig, de legkésőbb a jövő hó közepéig beküldeni sziveskedjenek.

Itt még megjegyezzük, hogy lapunk bevételeinek kezelését a „Szászsebesi Ipari és Gazdasági Hitelszövetkezet“ veszi át a jövő év elején s így az előfizetési díjak is ennek a címére lesznek küldendőek.

Midőn végül lapunk hiveinek eddigi támogatásukért hálás köszönetünket nyilvánítanak s azt a jövőre nézve is kérnek, mindnyájuknak boldog karácsonyi ünnepeket és újévet kívánunk!

Ostrom alatt.

A mostani válságos időkben is, midőn pedig lázongások, utcai tüntetések napirenden vannak, figyelmet érdemel a velem és egy társammal megtörtént dolog, melyet okulás végett szükségesnek tartok lapunk tisztelt olvasóinak tudomására hozni.

Az 1904. évi augusztus hó 23-án lettem kinevezve a nagyváradai görög kath. püspökség belényesi uradalmának tárkányi erdőrésszébe erdőőrre, mely állásra pályázati kérvényemet csak az erdőgondnokság előzetes felszólítására adtam be. Kinevezésem után elfoglaltam állásomat s megtekintettem védkerületemet, melyben legnagyobb megdöbbenésemre olyan rendetlenséget talál-

tam, a melynek alig akadt párja széles e hazában. A nép felette vakmerő, s rossz erkölcsű volt s az erdő-őrtől egyáltalán nem akart félni; ha kárban találtam őket, azonnal fejszékkal támadtak rám s midőn marhájukat a tilosból behajtottam a községi elüljárószághoz, esti alkonyatkor félreverték a templom harangjait és az egész falu ellenem támadt, de a törvényre való figyelemztetés után a nép lecsendesedett s nagyobb baj nem történt. Szigorúságomért egy ízben négy ismeretlen ember gyilkos szándékkal reám támadt az erdőben, ezektől azonban elszedtem a fejszéket s letartóztatva őket, a bíróság elé kísértem. Több ilyen eset ismétlődése után a nép végre megtört s így sikerült rendbe hoznom nem csak az elődöm által elhanyagolt védkerületet, hanem a népet is.

Folyó évi november hóban a szomszédos védkerület gondozója, Papp Aurél erdőlegény panaszkodott Kozma János erdőgondnok ur előtt, hogy nem bír az erdei kihágókkal, kik közül különösen egynehány közveszélyes ember. Panaszára az erdőgondnok ur utasított, hogy szükség esetén nyujtsak segédkezet Pappnak s a népet közös erővel fékezzük meg.

Igy történt, hogy mult hó 30-án éjjel átmentem Papphoz Fenesre, a honnan szolgálatba indultunk.

Reggel fél kilenckor az uradalmi tölgyes vágásterületén egy kóbor kutyát lőttem le; ettől nem messze 12 darab szarvasmarhát találtunk. Előhívtam a pásztorokat, kik közül az egyik, Flore György a Tornyi fenesi lakos György nevű 17 éves fia volt. A suhanc azt mondja nekem: „Hogy merted lelőni a kutyánkat? No nem baj, mert fej fejért lesz“. Meg akartam kérdezni, hogy mit ért a fejcsere alatt, ő azonban ezt be nem várva, haza futott.

Ekkor azt mondja nekem Papp: „No pajtás, most már baj van, mert Flore György igen veszedelmes ember és meg fogod látni, hogy fegyveresen fog elénk

Apám megállott a tó partján és felszólította őket, a kik egy szomszéd községbeli lakók voltak, hogy adják át fegyverüket. Ők azt felelték, hogy élet-halálharcra készek. Sörétlövésen tul voltak és ha ennyiből állhatott volna a dolog, apám ugyan hamar felbukfenceltethette volna őket az expresszsel.

Apám akkor átadta a serétes-fegyvert a kocsisnak, egy patront téve 4-es seréttel a balcsőbe és meghagyta neki, hogy kerüljön a hátukba, szorítsa le őket a jég-ről, ő azután a szánnal majd utánuk hajtat. E közben azonban jött egy béres vasvillával és a hajdu bottal. Apám akkor átadta az expresszt a hajdunak, ő maga a lovakat tartotta és küldte a hajdut is, hogy szintén szorítsa őket, a szerencsétlen béres pedig a vasvillával egyenesen nekik ment. Erre az egyik orvvadász, egy Bencze nevezetű, kereket oldott, egy másik, egy Csányi nevezetű, egyenesen apámnak tartott és kiáltotta: „Na, gróf ur, a lövésemet magának szántam!“ De ekkor már a béres ott volt a vasvillával, abban a pillanatban Csányi azt mondta a béresnek: „Itt a fegyverem!“ — Szegény,

utána nyult és úgy hasba lőtte közvetlen közelből, hogy a fojtás kóc úgy lógott ki a hasából; szegény, rögtön meghalt. Erre a hajdu az expresszsel Csányit elhibázta, a kocsis azonban oldalba lőtte. Csányi a lövés után elkezdett tántorogni s végül elesett. Hogy a hajdu és kocsis Csányira rálőttek, az teljesen jogos volt, mert egyik sem akart volna esetleges dupla puskájától második lövést kapni. Jóllehet, utólag kisült, hogy ez egy egycsővű, „házilag“ készült fegyver volt.

A második orvvadász, a ki hátrább állott, erre ráduplázott a kocsisra, kinek jobb karjába két szem 4-es sörétet lőtt bele, a mire egy jó magyaros káromkodás volt csak a felelet, mert a másik csőben nem volt töltése a kocsisnak.

Mégis, az orvvadász úgy megijedt, hogy agyonlőtte magát. Csányi lőtt sebe mellett életben maradt, mert a főlövés nagy terjedelmű tarisznájába ment bele, csak egyik karját roncsolták széjjel a sörétek és egy szem a tüdejébe furódott.

A kocsis és a hajdu agyon akarták verni, bottal

állni az utcán és valamelyikünket lepuffant, ha behajtjuk a marhát." Erre feleletem az volt, hogy éppen azért kell behajtani a marhát, hogy az ilyen nagylegények hajoljanak meg a törvényes eljárás előtt. A hogy ő áll elibünk, úgy lesz fogadva. Erre a marhát behajtottuk. Máty Mojsze esküdthöz.

Két embernek kiadtuk a marhát, csak éppen a Flore 7 darab marhája maradt ott, mert ez nem volt otthon. Ezután várva, ott maradtunk őrizni a marhát, mert az esküdt sem volt odahaza.

Délután félháromkor jött azután Flore s nagy istenkáromlások mellett kiabálta:

„Ki a házból kutya jágerék, mert most végezni akarok veletek!”

Erre figyelmeztettem Pappot, hogy ne menjen ki a házból, csak az ablakból nézze meg, hogy van-e Florenál fegyver, vagy nincs. Ha nincs nála fegyver, hívja be, de ha fegyver van nála, akkor ne hívja. Florenál nem lehetett fegyvert látni és így beszólította őt.

Flore káromkodva jött be s egyenesen nekem jött, hogy öklével fejbe üssön s később revolvért is észrevettem a zsebében, melyhez hozzá is kapott hogy ki vegye s közbekiáltotta:

„No, kutya, többé nem mész vissza Tárkányba, mert itt megöllek!”

Én illedelmesen figyelmeztettem és csitítottam a felbőszült haragos embert, de ez semmit sem használt, mert még háromszor is nekem jött, hogy fejbe üssön. Ujból figyelmeztettem, hogy ne csináljon bajt, hanem hajtsa haza békében marhát, azután a törvény majd ítélni fog fölötte. Ő erre azt mondta, hogy én nem tudom, kicsoda ő s hogy mertem az ő marhát behajtani.

E közben a házigazda 17 éves fia bekiáltott, hogy hajtják ám a marhát!

Erre én kifutottam az udvarra, hogy lássam, ki és

hova hajtja a marhát, Flore azonban utánam futott s a könyhaajtóból kiáltotta:

„No, kutya jáger, jó hogy kint vagy, most fizetek én neked; vége a fejedrek!” Ezt mondva hozzá kapott a mellénye belső zsebében levő forgópisztolyához.

Én a törvény nevében parancsolom, hogy: „hátra arc” és menjen haza s mikor mégis ki akarta venni a pisztolyát, egy . . . kettő . . . három! De a háromra már kint volt a pisztoly s azt mellemnek szegezte. Ekkor az előzetes figyelmeztetésnél előkészített puskámat archoz kaptam s annak — véletlenül — mindkét csőve egyszerre dördült el. Flore mellébe 19 szem 4-es sörét furódott, bal karját pedig a vaddisznóra töltött golyós töltés három darabba törte. El lett löve a jobb keze és a reám szegzett revolver csőve is. A távolság három lépés volt.

Flore, ki igen erős ember s a ki előtt reszketett az egész vidék, összeesett, de orditozva ismét felugrott s revolverével kezében hazafelé indult. A 90 lépésnyire fekvő házig még háromszor esett el, bár menésközben felesége támogatta. Ekkor utánna akartam menni, hogy sebeit bekötözsem és ápolásáról gondoskodjam, de már a falu népe fellázadt, hogy a gyilkost meg kell ölni, a miért egy felubelit le mert lőnni s utamat állta. Erre megálltunk az esküdt udvarán, mely előtt csakhamar 500 főre menő tömeg gyült össze s „hurra” kiáltásokkal orditozta, hogy meg kell ölni a tárkányi jágert.

A törvény nevében figyelmeztettem a népet, hogy a ki az udvarra beteszi a lábát, az mind halál fia. Összetörték a kapukat, bedöntötték a kőkerítést is, de az udvarra még sem mertek bejönni. A községi előjáróságot sem engedtem be, hanem figyelmeztettem, hogy tartózkodjanak a nép között s csillapítsák azt.

Ezután nagy közápor következett, melynél Papp meg is sérült. Egy erősen dobott kő ágyékán érte, én pedig

és vasvilla-nyéllel neki is láttak az ütlegetésnek, de apám megakadályozta abban őket.

Csányi azután fölgyógyult s egy ideig, hogy, hogy nem, arra már nem emlékszem, miképen történt, szabadlábra helyezték. A jó gégeiek meg is tették őt a megmaradt fél karjával csősznek, a mi persze éppen nem akadályozta, hogy tovább is ne orvvadászoskodjék, sőt kocsisunk is az időben 2-szer életveszélyes megtámadtatásban részesült, melynek szerzője azonban nem tudódott ki.

Megjött azonban az ítélet Csányinak, hogy 15 évre becsukják, de ő inkább a halált választotta — s revolvérrel agyonlőtte magát.

A mindjárt elején megugrott orvvadász pár év múlva — nem tudom mi okból — szintén a szájába lőtt s így önkéntesen szállították át mindhárman sötét lelküket a tulvilágra, tán mégis a nemezis keze járt itt el azért a három szegény árváért, a kiknek atyját Csányi szakította el kis gyermekkorukban tőlük.

Arról nem szólok, hány szegény kis özborjut te-

hetek árvává?! Hány szegény állatot lőhettek nyomorékká tilos időben; pedig az állat is Isten teremtménye, az is érez, az is éhezik és nyomorultul elpusztul, ha nincs, a ki táplálja.

(A V. és Á. után).

Az aranyparaszt.

Somogyban a minap meghalt egy duggazdag magyar parasztgazda. Olyan gazdag volt, hogy a birtoka kitett egy tagban egynapi járó földet. Egyszerű, szerény, becsületes és nagyszívű ember volt ez a paraszt-nábob, aki mindennap maga kente meg szalonnával a bőrbekcsét.

Róla szól ez a hihetetlen, de igaz történet.

Meghallotta egyszer, hogy a szomszéd földbirtokos — ismertnevű zseni ember — nagy bajba került. A kártya, a lóverseny meg a sok dárídó odáig juttatta, hogy a hitelezői kitűzték az árverést minden birtokára. Az aranyparaszt, aki jó szomszédja volt évtizedekig már

térdemre kaptam ütést s erre már löni akartam, de társam nagyon kért, hogy ne tegyem ezt, mert még nagyobb lesz a veszedelem. Ekkor a nép közt kiáltások hallatszanak, hogy: „puskások ide! le kell löni őket!”

Erre a konyhába vonultunk s védő állásba helyezkedtünk. Papp menekülésre gondolt, én azonban mint volt honvédhuszár tizedes figyelmeztettem, hogy gyávaság esetén katonásan fogok vele is elbánni s erre bátran állta tovább velem az ostromot. Még alkonyat után is védett helyünkön voltunk, körülvéve az ostromlóktól, kik közül azonban az udvarra senki sem mert belépni. Azután a melléképületeket kezdték gyújtogatni. A házi gazda kétségbeesve követelte, hogy hagyjuk el a házat, de én erre nem voltam hajlandó, mert ha kilépünk, azonnal lelőttek volna. A nép ezután eloltotta a tüzet s a házból is kivette az oda dugott csóvákat.

Most figyelmeztettem társamat, hogy ha a nép be-rohan, akkor gyorstüzelést kell rendeznünk és kirohannunk, de csak abban az esetben, ha ránk gyújtják a házat, mert ez szalmafüdeles volt. Ugy 9 óra tájt azután négy csendőr érkezett a faluba, de a nép csak éjjélkor oszlott szét s mi elmentünk a bíró házához. Akkor már ott volt két orvos és a vizsgálóbíró is, ki nyomban kihallgatta a súlyosan sebesült Florét.

A fegyverhasználat jogos volt s így nem lettem letartóztatva, az pedig, hogy vadászfegyverből lőttem, nem az én hibám, mert más fegyverem nincs, mikor pedig kértem, azt a feleletet kaptam, hogy nem csak hogy nincs, de nem is fognak venni, mert drága; 15 koronába kerül darabja. Ezért feleljen tehát az erdőhivatal.

Végül megjegyzem, hogy Flore még mindig nem halt meg, de Papp azóta betegen fekszik.

BOGYA DEMETER
püspöki urad. erdőőr.

VADÁSZATI ROVAT

Grotte báró szerencsétlensége.

Hirt adtunk arról, hogy Grotte Kelemen porosz mágnást halva találták diósjenői erdejében. A báró haláláról most a következőket írja váci tudósítónk: Grotte Kelemen báró többszörös milliomos, csupán vadászati célra a nógrádmegyei diósjenői erdőséget 320.000 koronáért megvásárolta. Az erdőbirtok, mely dus a vadban, előbb Falkenhaym báró tulajdona volt, ki Piret Gyula bárótól vásárolta. Grotte báró évente kétszer látogatott el Németországból magyar vadászterületére: tavasszal szalonkára, ősszel pedig szarvasra. A nagy kiterjedésű erdőbirtokot Schöltzel György főerdész kezelte több erdészszel, s nagy szigorúsággal üldözték az elszaporodott orvvadászokat. Megtörtént nemrég, hogy Schöltzel főerdész Manlicherrel egy orvvadászt keresztül lőtt, a kit igen hosszú ideig a balassagyarmati kórházban ápoltak s a ki folyógyulása után úgy bucsuzott, hogy addig nem hal meg, míg a főerdészt agyon nem lövi. Innen keletkezett az első hír, hogy a báró orvvadász áldozata, ma azonban már kétségtelen, hogy szerencsétlenségének önmaga volt az okozója. Grotte báró az elmúlt hetekben érkezett Diósjenőre, a szokása szerint Schöltzel főerdésznél szállt meg. Naponta kijárt erdészeivel szarvaslesre. Az erdészeket azonban messze elküldte magától s meghagyta nekik, hogy ha lövést hallanak, ne közeledjenek hozzá, mert a vadat elkergetik. Ez a parancs végzetes lett a szenvedélyes vadászra. A szerencsétlenség napjának délutánján az erdészek három lövést hallottak. A parancs szerint nem közeledtek gazdájukhoz, hanem mert már alkonyodott, hazatértek. Az erdő rengetegében pedig ezalatt a báró magára ha-

az eladósodott zsentri édes atyjának is, felkereste a bajba került szomszédot.

Ott találta a kastély egyik termében, az íróasztala előtt, gondokba merülve.

— Nagyságos uram, — kezdte — hallom, hogy nagy bajba került. Megütik a dobót a kastély meg a birtok fölött!

— Hát aztán? — riadt fel a tönkrement birtokos — kinek mi köze hozzá? Azért jött kend, hogy ezt nekem még egyszer elmondja? Tudom én azt ugy is!

— Miért pattog a nagyságos ur? Nem azért jöttem, hogy keserítsem. Harminc esztendeig jó szomszédom volt az öreg nagyságos ur. Azért jöttem, hogy hátha kisegithetném most a fiát a bajból.

— Kend? Engem? Hát mit gondol kend, miről van itt szó? Azt hiszi, hogy száz vagy kétszáz pengőről?

— No, nem éppen. De mégis kíváncsi volnék, hogy mennyivel lehetne rendezni ezt a dolgot?

— Mennyivel? Hát — négyszázezer forinttal!

Az aranyparaszt nyugodtan folytatta:

— Csak azért kérdelem, mert szeretném tudni: vajon aranyba, vagy bankóba kívánja-e a nagyságos ur ezt az összeget?

— Mi az? Hogy mondta kend? Megbolondult kend?

— Dehogyan bolondultam. Ott van kint a szekéren a pénz. Ha akarja a nagyságos ur: aranyba, ha akarja: bankóba . . .

A tönkrement ifju zsentri nem hitt a fülének.

— És kend kölcsön adná nekem ezt a roppant összeget?

— Hisz' azért jöttem, hogy felajánljam a nagyságos urnak.

— De hiszen én azt nem tudom kendnek egyszerre visszafizetni!

— Majd visszafizeti apránként.

— Hát jó: elfogadom. Az Isten fizesse meg kendnek a hozzám való jószágát. Az életemet köszönhetem kendnek . . . Csinálunk egy írást, hogy a pénzt én öt

gyatva haláltusáját vivta. A báró hat töltéssel bíró Manlicherrel szokott vadászni, melynek csövére messzelátót alkalmazott. Ezt a messzelátót a földön, távolabb a fegyvertől találták meg; ez megmagyarázta, hogyan történt a szerencsétlenség. A nagy sűrűségben ugyanis a báró le akarta venni fegyveréről a messzelátót s fegyverének csövét lefelé irányozta. E közben a Manlicher elsült s a golyó combjába hatolva, nagy husdarabot kiszakított és átütötte a főeret. Az erdő fái száradó levelek mind véreseket: a nagy sugárban ömlő vér öntözte meg azokat. Grotte azonban nem vesztette el lélekjelenletét, hanem a földről egy marék nedves földet markolt és azzal betapasztotta a sebeit. Mindez azonban nem használt, a vér erősen jött sebéből. Ekkor lőtt fegyveréből kétszer egymásután, hogy erdészeinek a figyelmét fölkeltse. Reggel három órakor találták meg Grotte Kelemen bárót — holtan. Grotte báró 40 éves agglegény volt. Ropant vagyonát rokonsága öröklí. A báró holttestét a napokban vitték be Vácra, innen vonaton Esszenbe, hol a családi sírboltban temetik el.

HASZNOS TUDNIVALÓK.

Lehullott gyümölcsök értékesítése.

Sok helyen a lehullott gyümölcsöt a fák alatt hagyják, másutt pedig feleltetik a disznókkal. Sem az egyik, sem pedig a másik eljárás valami gazdaságosnak nem mondható. Ha a lehullott gyümölcsöt feleltjük, ezzel sokat ugyan nem nyerünk, mert vajmi kevés annak a takarmányértéke; ha pedig a fák alatt hagyjuk, azzal egyenesen ártunk gyümöcsfáinknak, mivel a lehullott gyümölcs jó tanyája a különböző pondróknak, melyek abban nagy kényelemmel fejlődhetnek ki a gyümöcsfákat pusztító, kártékony rovarokká.

év alatt egyenlő részletekben visszafizetem kendnek . . .
A kamatokkal együtt . . .

— A kamatokkal? Arró' szó se essék. Se zsidó nem vagyok én, se takarékpénztár . . . Barátságából adom, amit adok a nagyságos urnak . . .

Az ifju zsentri megírta a kötelezvényt, melyben elismerte, hogy kölcsönvett négyszázezer forintot és kötelezte magát, hogy öt részletben, ekkor meg ekkor, visszafizeti az összeget. Felolvasta az írást a jötevője előtt, aláírta, rányomta a családi pecsétgyűrűjét, azután odanyújtotta nagylelkű hitelezőjének.

— Mi ez?

— Az írás a pénzről. Tegye el és őrizze meg kend!

— Nekem adja a nagyságos ur? Hát minek az nekem? A nagyságos ur tegye el magának, hogy tudja, mikor kell visszafizetni a rátákat! . . .

A lehullott gyümölcsöt csekély munkával és kevés kiadással módunkban van értékesíteni. Készíthetünk abból ugyanis gyümölcs-ecetet, ugynevezett gyümölcs-lekvárt, de felhasználva meg is száríthatjuk azt.

Nézzük csak hogyan készíthetünk a lehullott gyümölcsből jó ecetet? Ecet készítésére minden lehullott, vagy kevésbé poshadt gyümölcs alkalmas; felhasználhatunk tehát almát, körtét, szilvát, stb. egyaránt.

Leghelyesebben úgy járunk el, hogy az összegyűjtött gyümölcsöt egy vízzel töltött és befödött hordóba rakjuk, mindennap 1—2-szer jól összekeverjük, hogy a gyümölcs meg ne penészedjék. Ha már elegendő gyümölcs áll rendelkezésünkre, akkor összezuzzuk és alkalmas présel kiszajtoljuk. A lét 48 órán állani hagyjuk, azután az üledékből a lét olyan tiszta boroshordóba öntjük, a melyet meleg boreccettel belül átítattunk. Ezután 10 liter lére 3½ gramm fehér borkövet adunk, s a hordót nyitott szájjal melegebb helyre állítjuk, itt a lé erjedése csakhamar megindul. Az erjedésnél beállott habzás következtében a hordóban veszteség áll be, a melyet éppen úgy, mint a bornál, visszamaradt lével pótolnunk kell vagyis utána töltünk.

Későbbben, a míg a lé teljesen megtisztul és nyugodt lesz, a hordó nyílását gyengén vattával dugjuk be.

Megtisztulás után a lét még egy hétig a hordóban hagyjuk, s ha már kellemes savanyu ízt vett fel, akkor az ecetet megfelelő korsókba fejtjük s a pincében tartjuk el.

A lehullott gyümölcsöt, különösen almát lekvárrá a következőképp dolgozzuk fel: a lehullott gyümölcsöt összegyűjtjük, jól megmossuk, azután minden egyes gyümölcsöt több darabra vágunk, minden férget, valamint a maghont is eltávolítjuk. A gyümölcsöt nem kell meghámozni, mert hiszen éppen a héj alatt vannak a kitünő zamatos anyagok. Az ily módon megtisztított gyümölcsöt tiszta és mázzal bevont fazékba tesszük, vizet öntünk rá és gyakori keverés mellett puhára főzzük; a megfőtt gyümölcsöt szőrszítán átnyomjuk (paszirozzuk). Az átnyomott péphez cukorport adunk és folytonos kavarással addig főzzük, a míg már az erősen pöfög, ezután gyorsan elvesszük a tüzről és kőfazékba, vagy széles száju üvegbe öntjük, melyet pergament papírral kötünk le.

Az ily módon nyert lekvár kitünő ízű és nagyon tartós s a háziasszonyok nagyon célszerűen felhasználhatják.

DR. EJURY LAJOS.

KÜLÖNFÉLÉK.

* **Az emberiség alkonya.** Meyer M. Vilmos, a kitünő berlini csillagász véleménye szerint sokkal előbb fog beköszönteni, mint a világ vége. Több lehetőséget vesz fel, melyek közül legtöbb hitelt érdemlő a következő: 1888-ban a Szundaszigetek egyikén, Krakataon, egy alig ismeretes, régen kialudt tűzhányóhegy, melynek

nyílása már a tenger alá is süllyedt, minden előzetes intő jel nélkül, rettenetes kitöréssel lepte meg az embereket. A föld mélyében a tűz közvetlenül érintkezett a vízzel, a tengerrel, s a gigászi harcnak néhány másodperc alatt az lett a vége, hogy a roppant gyorsasággal fejlődő gőzök, 100—150 lábnyi magasságba lökték fel a tenger habjait s a Szundaszigeteket olyan tengerár lepte el, mely néhány másodperc alatt több mint 50,000 embert söpört le a föld színéről. Az 1883-ik év körülbelül fordulópontra a tűzhányóhegyek viselkedésében. Régen kialudt kráterek, amilyen például a Martinique-szigetén fekvő Mont-Pelée is, ezek újabban mutatták meg, mire képesek! Ha ez az 1883-iki katasztrófa nem a szunda-szigeti kicsiny tűzhányóval, hanem a világ legnagyobb tűzhányójával, a havai-szigeti Maun-Loával esik meg, akkor a földi emberiség ma már a múlté. Ime, minden valószínűség szerint ilyen lesz az emberiség alkonya.

* **Alvás és egészség.** A testi és szellemi frissesség fentartásához az alvásnak egy bizonyos mennyisége szükséges. Ez a kvantum felnőttekre nézve legalább hét óra. Weygand würzburgi orvostanár figyelemreméltó kísérleteket végzett abban a kérdésben, hogy a szükséges alvásmennyiség megrövidítése milyen befolyást gyakorol az ember szellemi képességére. A tudós megállapította, hogy az alvás idejének három órával való rendszeres megrövidítése az emlékezőtehetségnek felére való csökkenését vonja maga után. Napi hat órai megrövidítése az alvásnak már azt eredményezi, hogy a gondolkodó képesség tetemesen sérül és a fölfogás tehetsége hatvan százalékkal lejjebb süllyed. Még kisebb mértékű veszteség is az alvásban károsabb behatással van az egészségre, mint a táplálkozásban való hosszabb nélkülözés. Az éhségnek az agyra gyakorolt hatása egészen más, mint az álmatlanságé. Erre vall az a körülmény is, hogy azoknál a kísérleti állatoknál, amelyeket éhezettek, vérbőséget, azoknál ellenben, amelyektől az álmot vonták el, vérszegénységet tapasztaltak az agyban.

NAPI HIREK.

— **Boldog karácsonyi ünnepeket és újévet kívánunk lapunk összes barátainak!**

— **Nyugalomba!** Kinich József I. oszt. m. kir. főerdőőr a szászsebesi m. kir. erdőhivatalnál, Varga István uradalmi erdővéd pedig Hetvehelyen, mindketten harminc évet meghaladó szolgálat után a jól megérdemelt nyugalomba vonultak. Adja az Ég, hogy a hosszú és fáradságos szolgálat gyümölcseit még sok éven át jó egészségben élvezhessék!

— **Megnyúzta az apját.** Az aradvármegyei Vinyest községben — mint Aradról írják — a minap borzalmas gyilkosság történt. Egy Gojan Konstantin nevű jómódu földmives ki akarta tiltani a házából dologtalan

és pazarló fiát, Gojan Krecsunt és ennek feleségét, a kik évek óta rajta élösködtek. A házaspár emiatt rettenetes bosszút állt rajta. Az öreg embert megtámadták az ágyában. A menyé lefogta a két karját, a fia pedig a disznóölő késsel fogott hozzá a megnyúzásához. Már öt centiméter széles és tizenkét centiméter hosszú bőrt és hust nyuztak le a szerencsétlen ember jobbkezéről, úgy, hogy csak a csontok és az inak látszottak. A retentő fájdalom folytán kinosan jajgatott és kiáltott segítségért az öreg földmives, mire a szomszédok futottak be a házba, s megmentették az irtózatossá válótól. Az esetet bejelentették a csendőrségnek, a mely Gojan Krecsunt és feleségét letartóztatta.

— **Halálos szerencsétlenség.** Sáp községben — mint Nagyváradról jelentik — halálos szerencsétlenség érte Topa Lajos földbirtokost. Késő estig társaságban mulatott és mámoros fővel lóra ülve igyekezett haza, a falu közelében levő tanyájára. Az országuton lépésben ment a ló s a gazda elszundikált a nyeregben. Ekkor történt, hogy a ló valamitől megijedt, félreugrott és vágatni kezdett. A gazda kiesett a nyeregből, de olyan szerencsétlenül, hogy egyik lába benne maradt a kenyelben. A ló így yonszolta haza gazdáját, a kinek koponyája összezuzódott az országút kövein. Késő este érkezett haza a ló volt gazdájával együtt.

— **Agyonverte a feleségét.** Dunaszentgyörgy községben a minap megrendítő családi dráma történt. Vince Ferenc jómódu gazda már évek óta igen rossz viszonyban élt a feleségével, a ki a múlt héten elhatározta, hogy elhagyja a házat. Össze is csomagolta a holmiját, hogy távozzék, de mikor ezt Vince látta, baltával rohant az asszonyra és agyonverte. Majd a véres baltával anyósára rontott s azt is leterítette. Ezután a szérűskertbe ment, egy kazal alá feküdt s disznóölő késével agyonszurta magát. Utána siető rokonainak csak ennyit mondhatott még: „Ennek így kellett lenni!” A házastársak elsőfoku unokatestvérek voltak s házasságuk családi kényszer alatt történt.

— **Csendőrök és cigányok harca.** A kékesi erdőben, mint Temesvárról jelentik, a minap rabló cigányokra akadtak a cirkáló csendőrök. A cigányok megtámadták őket s Malucsik Mihály agai csendőrt lefegyverezték. Erre Sáfáry László csendőrhadnagy vezetése alatt harmincfőnyi csendőrcsapat ment ki az erdőbe. Hat cigányt elfogtak és bekisérték őket a temesvári törvényszéki fogházba. Kiderült, hogy már több betörés és lopás terheli lelkiismeretüket. Tukács Sándor csendőrszázados, hadbíró Szegedről Temesvárra érkezett és azonnal folytatta útját Kékesre, hogy jelen legyen a csendőr lefegyverzése ügyében tartandó vizsgálatnál.

— **Rablógyilkos cigányok.** A szabolcsvármegyei Pethrűgy községben — mint Nyiregyházáról jelentik — a minap rablógyilkosság történt. Roth Ignác odavaló földbirtokos bevásárlások végett Nyiregyházára utazott s ezalatt kőborcigányok törtek be házába. Feleségét megölték, a szekrényeket feltörték és 32 forint készpénzt és négyszáz forint értékű ékszert elraboltak. Az asszony fülbevalóját a füleivel együtt tépték ki a kegyetlen gyilkosok.

— **Meghiúsult rablótámadás.** Csanádról jelentik: Dermier Róbert gyógyszerésznél a minap nagyobb társaság volt együtt, mely csak este kilenc óra tájban oszlott szét. Alig, hogy az utolsó vendég a szobát elhagyta, ijedtségtől elsápadt arccal remegve rohant be a szobába a szolgáló és jelentette, hogy a konyhában egy beburkolt ember van, a ki revolvert fogott rá és megparancsolta neki, hogy hallgasson. Ő azonban nem törődve semmivel, mégis a szobába sietett. Dermier erre revolvert fogott és kinyitotta az ajtót, a hol egy nőruhába bujt alak állott felfegyverkezve. Dermier az ajtót azonnal bezárta, az ablakhoz sietett, segítségért kiáltott és több revolverlövést durrantott el. Erre a támadók, — mert az udvaron is volt néhány, — elsiettek a színhelyről több corpus delicti hátrahagyásával, közte a zsinegek is, a melyekkel a ház népét megkötni akarták. A csendőrök nyomozták a tetteseket, de eddig eredménytelenül.

Szerkesztői üzenetek.

Kaffka Károly urnak, *Mesziés*. Gyümölcsfa-csemeték vett fordult a következő címhez: Ungváry László, Czepléd (Pestmegye). Egyébként az illetőt felkértük, hogy címére árjegyzéket küldjön. — **Duchek József** urnak, *Dörgiése*. Az Évkönyv I. évfolyamát f. hó 15-én postára tettük. Sziveskedjék annak megszerzését környékbeli ismerőseinek is ajánlani. — **Szabó György** urnak, *Kelemenliget*. A kérdéses ajánlkozó címét azonnal közöltük s levelünket eddig bizonyosan meg is kapta. — **Bogya Demeter** urnak, *Tárkány*. Köszönettel fogadtuk sorait s mint láthatja, egész terjedelmükben közöltük. Sziveskedjék lapunkat többi társainak is ajánlani.

A kiadóhivatal postája.

Pemffy János urnak, *Szepesolaszi*. Új alkalmazásához őszinte szívből gratulálunk! Igeretét tudomásul vettük. — **Borsos István** urnak, *Lalásincz*. Elhatározását felette sajnáljuk. Nem lenne szíves velünk tudatni, hogy Zengráf József Sistaroveczről hová költözött? — **Széll József** urnak, *Csatár*. A 2. kor. előfizetést köszönettel vettük. — **Makky János** urnak, *Rajka*. Előfizetése jövő évi január hó végeig rendezve van.

Hirdetések és pályázatok.

1905. évi 402/e. h. ügyszám.

Pályázati hirdetmény erdőőri állásra.

A brassó-vármegyei XII-ik Garcinvölgyi őrzésben megüresedett erdőőri állásra, mely évi 600 korona bérrel, 72 korona lakbérrel, 40 korona ruhaátalánnyal és 48 korona faváltsággal van javadalmazva, a közigazgatási erdészeti bizottságnak folyó évi 670/e. b. számú véghatározata alapján pályázat nyitattik.

A pályázni kívánók felhivatnak, hogy „Brassóvár-megye tekintetes közigazgatási erdészeti bizottságához Brassóban” címzendő, sajátkezűleg irt folyamodványait az erdőtvény 37. §-ában előirt kellékekkel, vala-

mint nyelvismereteik és eddigi alkalmaztatásuk igazolására szolgáló okmányaikkal s ép, erős testalkatukat, jó látó, halló és beszélő képességeiket igazoló orvosi bizonyítvánnyal felszerelve a **brassói m. kir. állami erdőhivatalhoz** folyó évi december hó 31-ig nyujtsák be.

Brassó, 1905. évi december hó 12-én.

M. kir. állami erdőhivatal.

Pályázati hirdetmény

uradalmi vadász állásra, Gróf Dessewffy-féle uradalomba, Ujszász (Pestmegye).

Javadalmazás: készpénz, természetbeni illetmény és löpénzben körülbelül 1400 korona. Megkivántatik; kik már hasonló minőségben szolgáltak, apró vad és fa-tenyésztés, nevelés és kezelésben teljesen jártasak, erélyes ember. Betöltendő 1906. január hó 1-én. Levélbeni megkeresések „Uradalmi Intézőség”-hez címzendők.

2—2

Gróf Dessewffy Urad. Intézősége.

1905. évi 4040 szám.

Pályázati hirdetmény.

Az alulírott m. kir. erdőhivatal kerületében megüresedett egy főerdőőri, két erdőőri és egy erdőlegényi, előléptetés esetén 4 erdőlegényi állomásra az állománszerű illetményekkel pályázat nyitattik.

Az ezen állomásokra pályázók felhivatnak, hogy az 1879. évi XXXI-ik törvénycikk 37. §-ában körülírt szakképzettségüket, az államerdészet szolgálatába ujonnan belépni kívánók ezenfelül ép, erős testalkatukat, különösen jó látó-, beszélő- és halló képességüket kincstári erdészeti orvos, vármegyei főorvos, avagy honvéd törzsorvos által kiállított bizonyítvánnyal, továbbá eddigi alkalmaztatásukról, nyelvismereteikről, életkoruk és illetőségükről tanuskodó bizonyítványokkal felszerelt és sajátkezűleg irt kérvényüket jövő **1906. évi január hó 15-ig** az alulírott m. kir. erdőhivatalhoz nyujtsák be.

Szászsebes, 1905. évi december hó 14-én.

M. kir. erdőhivatal.

Erdőőrök és vadászok részére

legjobb vadász-fegyvereket jutányos árral szállít

Lakatos Károly,

Budapest II., Csalogány-u. 26.

Árak: 60, 76, 80 és 96 kor.

Gavallér-puskák: 104, 110 és 130 kor.

A fegyverek mind be vannak löve s csak a teljesen megfelelők kerülnek eladásra.

Nyomatott a „Szászvárosi Könyvnyomda R.-T.” gyorsajtóján.

ERDÉSI UJSÁG

SZAK- ÉS TÁRSADALMI LAP AZ ERDÉSZETI SZEMÉLYZET RÉSZÉRE.

Előfizetési árak:

Egész évre 8 kor.
Fél évre 4 ..
Negyed évre 2 ..

Pénzküldemények a

„SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA R.-T.” címére Szászvárosra,
kéziratok a szerkesztőséghez Szászsebesre küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

Felelős szerkesztő és tulajdonos lapkiadó:

PODHRADSKY EMIL.

Hirdetési díjak:

Egy hasábos garmond sor vagy annak
helye 20 fill. Ajánlköztásoknál, eladás vételnél
minden szó után előre beküldendő 4 fill.
Nagyobb s többszörös hirdetményeknél mér-
— sékelt díjak egyezség szerint. —

IX. évfolyam.

Szászsebes, 1905. december 24.

65. szám.

TARTALOM:

1. Vezércikk: Évfolyam záraskor. — 2. Ostrom alatt. — 3. Tárcza: Orvvadász-história. Az aranyparaszt. — 4. Vadászati rovat. 5. Hasznos tudnivalók. — 6. Külömfélék. — 7. Napihírek. — 8. Szerkesztői üzenetek. — 9. A kiadóhivatal postája. — 10. Hírdetéseket és pályázatok.

BLUM és TÁRSA

Elsőrangú egyenruházati intézet

BUDAPEST IV., Kossuth Lajos-utca 14—16. sz.

Mesteri szabású, izlésteljes csinos kiállítású *****

erdészeti és erdő altiszti egyenruhák

nemkülönb felszerelési cikkek szállítására.

Hivatalos uton részletfizetésre

is eszközölhetők a megrendelések; az ily megrendeléseket, hossz as gyakorlatunk alatt — a betekinthező számos elismerő nyilatkozatok tanúsága szerint, — mindenkor, az igen tisztelt megrendelők legteljesebb meglegedésére hoztuk kivitelbe.

Polgári ruhák

a legújabb francia- és angol-divat szerint, szinte jutányos árban készítettnek. Vevőink kényelmére bármely szakmánkba nem vágó cikket készséggel beszerzünk és a vidéki megrendelések kivitelére különösen kiváló gondot és figyelmet fordítunk.

Kivánatra ingyen és bérmentve küldjük meg árjegyzékünket és a hivatalos megrendeléshez szükséges részletfizetési megrendelési ívet. — Bármily csekély megrendelés is a lehető legnagyobb figyelem és pontossággal lesz kiszolgálva.

Kiváló tisztelettel:

BLUM és TÁRSA

Szerb kir. udvari szállítók.

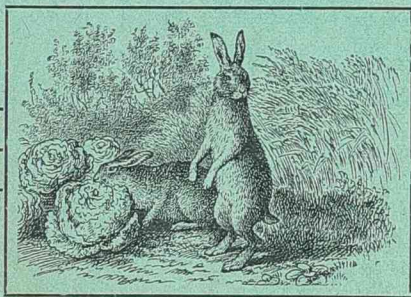
Ő cs. és királyi Fensége József főherceg udvari szállítói. A nagyméltóságu földmívelésügyi Miniszterium hivatalosan megbízott erdészeti egyenruha szállítói. Az „Országos Erdészeti Egyesület” rendes tagjai.

Élő vad!

Élő foglyokat, fácánokat, nyulakat, őzeket, szarvasokat, vad tengerinyulakat, bagjokat és minden más állatot magas áron vásárol az Élőállat kiviteli vállalat és állatnagykereskedő

O. FRANK, Wien V.,

- - Zentagasse 48. szám. - -

Továbbá szállítok mindennemű élő-vadat és más első minőségű állatot. Minden vadásznak és vadászat-kedvelőnek nélkülözhetlen tanácsadóval ellátott

➤ képes árjegyzéket ➤

ingyen és bérmentve küldök. — Csoportos nyulfogáshoz saját hálóimat és foglyok s fácánok szállításához saját csomagolási eszközeimet bérmentve küldöm meg. 9—26

Ogris M. fegyvergyára

→ FERLACH (Karinthia) ←

Aranyérem:
Páris 1900.

46 remekelés.

!!Forradalom!!

— a fegyvertechnika terén. —

A kettős hatású önműködő biztosító és ellenbiztosító **Tambour szabadalom az összes rendszerű** fegyvereknél rögtöni lökészenlétet és egyszersmind abszolút biztosítást ad véletlen elsülés ellen.

A töltött fegyver **felhuzott kassal, beállított rögtönzővel**, bármily helyzetben a

Tambour

szabadalom által minden fegyver veszélytelenné lesz, akár csak egy sétabot.

Kérjen erről ingyen prospektust!

Különlegesség könnyű hármas fegyverekben 2·8—3 kg-ig.

Magyar árjegyzék ingyen és bérmentve.

— Magyar levelezés! —

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ÉS LEGJOBB HIRNEVŰ ÓRAÜZLETE.

Alapítva 1847.

Brauswetter János

Szeged. Cs. és kir. kizárólagosan szab. chronometer- és műórák a remontoir ingaóráknak stb. stb.

ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással

RÉSZLETFIZETÉSRE

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

Számtan

a m. kir. erdőőri szakiskolák, az erdőőri szakvizsgára magán uton készülő és erdőaltisztek részére.

Irta: **Béky Albert**,
m. kir. erdőész,

a szászsebesi m. kir. erdőrendezés vezetője.

Kapható: Az Országos Erdészeti Egyesületnél (Budapest V., Alkotmány-utca 6.)

Ára: 2·40 K, bérmentve 2·60 K.

Előfizetési felhívás

— az —

ERDESZETI UJSÁG

1906. évi X-ik évfolyamára.

1906. év január hó negyedikével megkezdjük lapunk X-ik évfolyamát. Az évfolyam első száma azért jelenik meg 4-én és nem 1-én, mert eddigi hiveink közül számosan annak az óhaj-tásuknak adtak kifejezést, hogy a lapot mindig vasárnapra kézhez kaphassák, ez pedig csak úgy lehetséges, ha azt csütörtöki napon jelentetjük meg.

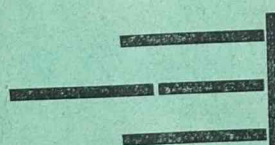
Az „Erdészeti Ujság“ az egyedüli lap, mely kizárólag az erdészeti és vadászati altiszti személyzet szolgálatában áll s annak érdekeit minden tekintetben előmozdítani törekszik. Ezt a célját azonban csak úgy érheti el, ha az erdészeti és vadászati altisztek viszont a lapot úgy erkölcsi, mint anyagi támogatásban részesítik.

A jövő évfolyamban behatóan fogunk foglalkozni az erdészeti és vadászati altiszti személyzet **társadalmi és szolgálati viszonyaival, feltárva annak minden bajait és sérelmeit s keresve módját azok orvoslásának.**

Kiváló érdekessége lesz a jövő évfolyamnak az **Emlékirat**, mely az állami kezelésbe vett erdőknél alkalmazott védszemélyzet által helyzetének javítása céljából indított országos mozgalom alkalmából készül, s így annak egyetlen járási erdészeti altiszt asztaláról sem lenne szabad hiányoznia.

Felkérjük nemcsak eddigi hiveinket, hogy lapunkat továbbra is támogatni sziveskedjenek, hanem az összes kartársakat is, hogy előfizetéseikkel nekünk az érdekükben való további küzdést lehetővé tenni sziveskedjenek.

A lap előfizetési ára marad a régi, és pedig:

	Egész évre	8 korona	
	Fél „	4 „	
	Negyed „	2 „	

Az előfizetések a következő cím alatt küldendőek: ~~////////////////////////////////////~~

„Erdészeti Ujság“ kiadóhivatala
SZÁSZSEBES, (Szebenmegye).

Mutatványszámot 3 héten át ingyen küldünk; a ki az ezentúl való számokat is elfogadja és a postán vissza nem utasítja, arra az előfizetés kötelező. - - - - -

A kontinens régi jó hírnevű vállalata.

Őszi vetésre és szállításra

ajánl

kocsányos és kocsánytalan tölgy és cser makkot
u. m. szavatolt frissen szedett
gyümölcs- és lombfa-magvakat

elismert kitűnő és megbízható minőségben

Stainer Gyula

csász. és királyi udvari szállító

Első Körmendi Magyar Magpergető
Gyára **Körmend**, (Vas-megye)

és kéri a t. c. vevőközönséget, hogy az
őszi vetőmagvak beszerzésénél cégét,
mely már C-a 40 év óta a legjobb hírnév-
nek örvend, igénybe venni sziveskedjék.

Mindennemü

tű- és lombfa-csemetékkel

is szolgálhatok! ****

Elsőrangú magbeszerzési forrás!

Több ezer elismerő nyilatkozat. — Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Pozsony 1902. arany érem. — Lemberg 1894. nagy arany érem.

Párisi világkiállítás 1900. Grand Prix. — Számos díszoklevél, állami és egyesületi érem.

Nyomatott a „SZÁSZVÁROSI KÖNYVNYOMDA RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG” gyorsajtóján 1905.